

РЕШЕНИЕ

№ 20131

гр. София, 16.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 63 състав, в публично заседание на 25.09.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитрина Петрова

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **10837** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по Жалба Вх. № 40512/13.11.2023г. по описа на АССГ, изпратена чрез административния орган, на М. А. Ю., ЕГН: [ЕГН], с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], вх. А, ет. 5, ап. 22, чрез процесуален представител адв. Т. Г., срещу Ревизионен акт /РА/ №Р-22221720007500-091-001 от 30.06.2023 г., издаден от М. Й. С. - орган, възложил ревизията и Б. В. М. - ръководител на ревизията, в частта изменена с Решение № 1434/06.10.2023г. на Директор Дирекция „ОДОП“, ЦУ на НАП С., с който са установени задължения за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица /ЗДДФЛ/, както следва:

- за 2015 г., е определен данък в размер на 3 283,67 лв. и лихви за забава в размер на 2 407,97 лв.; - за 2018 г., е определен данък в размер на 718,87 лв. и лихви за забава в размер на 309,07 лв. Не е предмет на оспорване РА, в частта, в която не е оспорен по административен ред, както и в частта, отменена с Решение № 1434/06.10.2023г. на Директор Дирекция „ОДОП“, ЦУ на НАП С..

Жалбоподателят оспорва акта, като незаконосъобразен, необоснован и немотивиран. Посочва, че не са били налице предпоставките за провеждане на ревизионното производство по специалния ред и облагане по реда на чл. 122 от ДОПК. Навежда доводи за нарушения на материалния и процесуалния закон, поради това, че издръжката от родителите му за периода на обучение и дарения в негова полза-не

представляват доходи, облагаеми по ЗДДФЛ, от което не се констатира и обстоятелства по чл. 122 от ДОПК, изразяващи се в данни за недекларирани и укрити доходи, а липсата на предпоставките за провеждане на ревизия по особения ред е процесуално нарушение, обосноваващо отмяна на РА, на това основание.

Посочва, че за процесната 2015г., не се квалифицира като лице местно физическо лице по смисъла на чл. 4 от ЗДДФЛ, като въз основа на това, че е бил студент в Швейцария за периода от 06.07.2013 до 30.06.2016г. е лице по смисъла на чл. 4, ал.5 от ЗДДФЛ и сумите, заплащани по стажантски програми и работа в Швейцария и бакшиши за издръжка като студент, не са доходи, облагаеми по ЗДДФЛ. За установените задължения с РА, в оспорената част, прави възражение за погасителна давност. Иска се от съда да отмени РА, в оспорените части изцяло като незаконосъобразен. Претендират се съдебно деловодни разноски.

Ответникът – Директорът на Дирекция ”ОДОП” при ЦУ на НАП – С., чрез процесуалния си представител юрк. И., изцяло оспорва жалбата като неоснователна и иска от съда да я остави без уважение. Претендира разноски в размер на юрисконултско възнаграждение.

СГП не изпраща представител, не депозира становище.

Съдът, въз основа на представените по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна:

Ревизионното производство е образувано въз основа на Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221720007500-020-001 от 04.12.2020 г., връчена на 15.12.2020 г., с която е възложено извършването на ревизия на М. А. Ю. за установяване на задълженията по чл. 17 от ЗДДФЛ за периодите от 01.01.2014г. до 31.12.2019г. Срокът на ревизията е продължен с последващи Заповеди за изменение на ЗВР №Р-22221720007500-020-002/11.03.2021 г. и №Р-22221720007500-020-003/14.04.2021 г. На основание чл. 34, ал. 1, т. 2 от ДОПК, производството е спряно със Заповед №Р-22221720007500-023-001 от 12.05.2021г. На основание чл. 35 от ДОПК производството е възобновено със Заповед №Р-22221720007500-143-001 от 09.09.2022 г. Повторно, на горните правни основания, производството е спряно със Заповед №Р-22221720007500-023-002 от 09.09.2022г. и впоследствие възобновено със Заповед №Р-22221720007500-143-002 от 26.04.2023г., като е определен срок за приключване ревизията след възобновяването до 29.04.2023г. Процесните заповеди са приложени с административната преписка, както и доказателства за компетентността на издателите. Същите са издадени от М. Й. С., на длъжност началник на сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощена със Заповед №РД-01 -128/18.02.2020г. на директора на ТД на НАП С..

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221720007500-092-001/15.05.2023г., връчен по електронен път на 19.05.2023г. По реда на чл. 117, ал. 5 от ДОПК от лицето е подадено възражение срещу констатациите в РА, което е прието за процесуално допустимо, но неоснователно по същество.

Ревизията приключва с РА №Р-22221720007500-092-001/30.06.2023г., издаден от М. Й. С. - орган, възложил ревизията, и Б. В. М., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. - ръководител на ревизията, връчен по електронен път на 18.07.2023 г.

В хода на ревизионното производство са извършени процесуални действия с цел установяване на факти и обстоятелства, от значение за данъчното облагане на

ревизираното лице, подробно описани в ревизионния доклад, който, на основание чл. 120, ал. 2 от ДОПК, се явява неразделна част от ревизионния акт. Установената фактическа обстановка е подробно изложена в ревизионния доклад и ревизионния акт. Конкретно са описани предприетите от органа по приходите действия и събраните доказателства. Извършени са справки в информационни масиви на НАП.

На основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК, на ревизираното лице са връчени общо пет Искания за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице, с които са изискани справки за налични парични средства в брой в началото и в края на всеки от ревизираните периоди, ведно с документи за произход на средствата; получени през ревизираните периоди доходи и осъществените разходи; доказателства за предоставени/получени заеми, сделки с недвижими имоти и МПС, банкови и касови документи и други. Представените документи са анализирани в РД. С Протокол №Р-22221720007500-П.-001/05.01.2023г. е извършено присъединяване на доказателства от проверка на жалбоподателя, приключила с Протокол №ПФ-22221720000228-073-001/03.12.2020 г. В хода на проверката са събрани документи за притежавани от лицето банкови сметки и получените отговори на запитвания от дружествата-доставчици на комунални услуги, телекомуникации, платени местни данъци и такси и други. Извършена е и проверка в информационните системи на НАП за декларирани продажби от дневниците на регистрирани по ЗДДС.

Въз основа на събраните данни в хода на ревизионното производство, ревиизращите органи са направили извод, че са установени обстоятелства по чл. 122 от ДОПК, изразяващи се в „данни за недеklarирани и укрити доходи“, конкретна квалификация в хода на ревизионното производство, както и в хода на административното обжалване и посочване на фактически основания, кои точно факти и обстоятелства ревиизращите са приели, че представляват данни за недеklarирани и укрити доходи по смисъла на чл.122 от ДОПК, не са посочени и представени, нито като доказателства, нито в обстоятелствената част на РД, нито при издаването на РА. Не е посочена и конкретна хипотеза на чл.122 от ДОПК, в мотивите на РД и РА.

По електронен път на физическото лице електронен адрес [електронна поща] на 08.03.2021г. е изпратено Уведомление по чл. 124, ал. 1 от ДОПК №Р-22221720007500-113-001 от 04.03.2021 г. и Уведомление по чл. 17, ал. 1, т. 2 от ДОПК №Р-22221720007500-139-001 от 04.03.2021 г. Съгласно дадените писмени обяснения от ревизираното лице, за процесния период от м. 06.2013 г. до 2017 г. Ю. е бил студент в редовна форма на обучение в Швейцария. Представен е превод на уверение за студент за периода от 08.07.2013 г. до 17.06.2016 г., издадено от колеж С. Р., Швейцария, където е описано успешно завършване на дата 16.06.2016г. и официално дипломиране на 16.09.2016г. В хода на съдебното производство, не се оспорва факта на обучение и постоянно пребиваване, с цел обучение на жалбоподателя в Швейцария. Приложена е карта за постоянно пребиваване на студент за този период. Не е спорно, а се установява и от приложените доказателства към административната преписка, че ревизираното лице до 31.12.2016г. е обитавал кампус към учебното заведение, където всички комунални услуги и храна са били включени в таксата за обучение. Издръжката е била за сметка на бащата на жалбоподателя - А. М. Ю., със средства от работата му в Л. от периода 1975 г. - 2004г. Това обстоятелството е потвърдено в хода на ревизионното производство по отношение на неговия баща, приключила с РА №Р- 22002322004431-091-001 от 10.04.2023г., с обхват задължения

за годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за периодите от 01.01.2018 г. до 31.12.2018 г.

М. А. Ю. е декларирал, че няма пътувания в чужбина и развлечения, като в периода на обучението си два пъти годишно е напуснал с кола Швейцария и е имал престой в България в рамките на 5 дни. Представени са договори за работа в G. hotel E. - L., Швейцария /за периода от 01.04.2014 г. до 30.09.2014 г./ и Летище Ц. /за периода от 01.04.2015 г. до 30.09.2015 г./, както и сертификати за получени нетни възнаграждения. Приети и представени са банкови бордера за извършени плащания в CREDIT SUISS B., Швейцария, където са отразени и плащания на ревизираното лице от втория работодател.

В България ревизираното лице пребивава от началото на 2017 г., като от 03.03.2017г. до 2018г. е назначен на трудов договор в дружество „АКСИВАС БЪЛГАРИЯ“ ООД и получените възнаграждения, съответно удържани данъци и осигурителни вноски, са включени при съпоставката на доходите и разходите по години.

М. А. Ю. е неженен, без деца и е декларирал, че след приключване на обучението е живеел в домакинство с неговите родители имот, находящ се в С., [улица], вх. А, ап. 22, закупен от баща му през 2007г. като комуналните разходи са заплащани от семейството му.

Установено е, в хода на ревизията и не е спорно между страните, че ревизираното лице притежава 50% дял от апартамент, находящ се в С., [улица] със собственост със сестра му от 1999 г. В тази връзка, като разход за отделните ревизирани години са включени данък върху недвижими имоти и такса битови отпадъци, платени по партидата, която се води на името на жалбоподателя. През ревизираните данъчни периоди не е установена покупко-продажба на недвижимо имущество.

Декларираната от ревизирания субект начална, съответно крайна разполагаема сума по години, не е оспорена от органите по приходите и е включена за установяване наличие на укривани доходи за отделните периоди. Взети са предвид и данните от 8 банкови сметки, подробно описани на стр. 2 от ревизионния доклад. Като разход са отчетени отразените по банковите сметки плащания за лихви, банкови такси и плащания, включително чрез ПОС терминал, по години, както следва: 20,56 лв. за 2014 г.; 50,73 лв. за 2015 г.; 5 431,63 лв. за 2016 г.; 2 094,58 лв. за 2017г.; 7 873,25 лв. за 2018г. При съпоставката на доходите и разходите по години са включени множество преводи по банков път от майката на ревизираното лице М. Д. Л. - Ю., а също и преводни нареждания от него по сметки на майката. Част от сумите са декларирани, съответно приети като дарения, а за друга част основанието е дадени и върнати заеми. Производството е спряно до приключване ревизия на майката относно задължения по ЗДДФЛ за периодите от 01.01.2016г. до 31.12.2018г. Констатациите от издадения в тази връзка Ревизионен акт №Р-22221722004430-091-001/10.04.2023г. са взети предвид от органите по приходите за крайните им изводи.

По силата на тристранно споразумение от 16.06.2014 г., към договор за финансов лизинг от 25.06.2013 г., сключен между М. Д. Л.-Ю. и „ПОРШЕ ЛИЗИНГ БГ“ ЕООД, жалбоподателят, в качеството на „поемател“, е придобивал собствеността върху лек автомобил V. CC D., Р. №WVWZZZ3CZDE556748. Автомобилът е регистриран с [рег.номер на МПС] в отдел „Пътна полиция“ при СДВР на 17.06.2014 г. със собственик „ПОРШЕ ЛИЗИНГ БГ“ ЕООД и ползвател М. А. Ю.. С Протокол №Р-22221720007500-П.-001 от 05.01.2021 г. са приобщени данни и доказателства, събрани при насрещна проверка на собственика на автомобила по

договор за финансов лизинг „ПОРШЕ ЛИЗИНГ БГ“ ЕООД, приключила с Протокол №П-29002920066184-141-001/22.04.2020 г. От дружеството са представени договорът, тристранното споразумение, фактури, издадени в полза на М. А. Ю., отчет на касови операции и транзакции, както и справка за извършени плащания по клиентския номер на лицето, като е описано, че сумите са постъпвали чрез платежни нареждания на каса. Съобразно представените фактури, органите по приходите са формирали извод, че М. А. Ю. е извършил разходи по години, както следва: 9 423,05 лв. за 2014 г.; 15 052,97 лв. за 2015 г.; 14 729,73 лв. за 2016 г.; 6 456,09 лв. за 2017 г. Във възражението срещу ревизионния доклад са изложени доводи, че разходите са заплащани от неговата майка. Приложени са платежни нареждания от „РАЙФАЙЗЕН БАНК“ ЕАД с наредител М. Д. Л.-Ю.. С договор от 02.05.2017 г. автомобилът е продаден на „ПОРШЕ ЛИЗИНГ БГ“ ЕООД, като сумата в размер на 46 935,93 лв. е постъпила по банкова сметка на жалбоподателя на 04.05.2017 г. и е отчетена като доход за годината. През 2017 г. е закупен друг лек автомобил - М. С43, №WDD205041F461506 за сумата от 56 000,00 лв., платена по банков път на 27.03.2017г. на продавач „РАМБЛЕР 2006“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]. Сделката е потвърдена и при извършена насрещна проверка на доставчика, присъединена към настоящото производство.

На основание чл. 45 от ДОПК е извършена насрещна проверка на К. С. Б., за което е съставен Протокол №П-22221021064456-041-001 от 14.05.2021 г. Констатирано е, че през 2018 г. лицето купува от М. А. Ю. придобития през 2017г. лек автомобил М. С43 за сумата от 56 000,00 лв. като 6 300,00 лв. са върнати на купувача, поради отказана покупка на гуми и джанти, които са били част от първоначалното споразумение. Приходът и последващият разход са отразени при съпоставката на паричните средства за 2018 г.

На 22.03.2018 г. жалбоподателят е купил лек автомобил, за който е платил по банков път 58 432,116 евро, или 114 283,37 лв., които са отразени като разход за 2018г. Органите по приходите са взели предвид и издадени фактури, респективно декларирани продажби от дневниците по ЗДДС на регистрирани по закона лица към жалбоподателя, отнесени като други разходи или за поддръжка на автомобил, по години както следва: 237,60 лв. за 2017 г.; 3 921,68 лв. за 2018 г.; 10 406,58 лв. за 2019 г.

След анализ на събраните доказателства органите по приходите са направили следните фактически констатации и правни изводи, по отношение на данъчните периоди, предмет на оспорване в съдебното производство:

1. По отношение на задълженията за 2015г., установени в РА, съответно РД:

В частта на постъпленията, в изготвения паричен поток в хода на ревизионното производство са включени наличните парични средства към 01.01.2015г. в размер на 61 915,66 лв. /42 250,05 лв. в брой и 16 665,61 лв. по банкови сметки/ и 22 801,06 лв. доходи от трудови правоотношения, за които в хода на съдебното производство е установено, че са от дружества в Швейцария и заплащане по стажантски програми в същата държава, както и доходи от лихви в размер на 351,82 лв. В частта на разходите са включени от страна на ревизиращите само разходи за придобиване на автомобил размер на 15 052, 97 лв., даден заем на майката в размер на 1 955,82 лв., върнат през 2016г.; както и други разходи в размер на 50,73 лв. При тези обстоятелства, ревизиращите органи са приели, че са налице парични средства, в брой и по банкови сметки, които формират превишение в размер на 52 656,50 лв. и на основание чл. 48, ал. 1 е определен данък върху доходите в размер на 5 265,65 лв., ведно с лихви за

забава. В изготвения паричен поток, липсват каквито и да е било други разходи за лицето, което съдът намира в пълно противоречие с житейската логика и фактически, не се констатира превишение на разходите над приходите, а са обложени наличните парични средства и сумите по банкови сметки на ревизираното лице, които за процесната година, когато лицето е студент, с изключение на реализираните от него приходи в Швейцария, представляват предоставени парични средства под формата на издръжка от родителите му. Този въпрос не е изследван от ревизиращите, като не е направен пълен анализ на фактите, по смисъла на чл. 122, ал.2 от ДОПК, както и не е извършено надлежно установяване по чл.123 ДОПК, с посочване на точната правна норма, по ал.1 или ал.2 от нормата е установен доход и какъв вид е доходът, подлежащ на облагане.

По отношение на задълженията за 2015 г., изменени с Решение № 1434/06.10.2023г. на Директор Дирекция „ОДОП“, ЦУ на НАП С., предмет на съдебното производство, е изменен РА, в следния смисъл:

Относно установеното превишение на разходите за 2015г., административният орган приема, че сумата, получена от S. S. PARTNI AG през 2015г. е в общ размер на 12 606,95 швейцарски франка, или около 22 801,06лв. е приета от органите по приходите като доход от трудови правоотношения за 2015г., респективно фигурира в таблицата при съпоставката. Административният орган в административното обжалване, посочва, че в жалбата е посочена погрешно единствено сметката, по която е постъпил преводът от V. Z. в размер на 2 650,00 швейцарски франка - те са по сметка с IBAN CH8904835125370010001. Сумата не е отнесена като приход. Съобразно данни от Българска народна банка, курсът на българския лев за един швейцарски франк към 15.10.2015 г. /датата на получаване на сумата/ е 1,7988, т.е. налице е доход в размер на 4 766,82 лв., с който следва да се увеличи размера на получените през годината доходи. По горните съображения, решаващият орган /ОДОП/ счита, че и сумата от 15 052,97 лв. за придобиване на автомобила, не следва да бъде отнесена като разход за М. А. Ю., доколкото това е разход, осъществен от неговата майка. Предвид горните факти и обстоятелства, при съпоставката на наличните парични средства към 01.01.2015г. в размер на 61 915,66 лв. и доходите в размер на 27 919,70 лв. /23 152,88 лв., установени с РА + 4 766,82 лв. получен, но неотчетен приход/ от една страна и от друга разходи в размер на 2 006,56 лв. /установени с РА предоставени заеми в размер на 1 955,83 лв. и 50,73 лв. други разходи, т.е. без разходите за лизинговите вноски/ и декларираните парични средства към 31.12.2015г. в размер на 120 665,51 лв. е прието, че е налице превишение на разходите в размер на 32 836,71 лв., вместо установения с РА размер - 52 656,50 лв. Върху така изчислената данъчна основа, с Решението на Директор Дирекция „ОДОП“ е определен дължим данък на основание чл. 48, ал. 1 от ЗДДФЛ, във връзка с чл. 122, ал. 1 от ДОПК в размер на 3 283,67 лв., ведно с лихви за забава от датата на изискуемост на данъка 04.05.2016 г. до 30.06.2023 г. в размер на 2 407,97 лв., вместо определеният с РА данък в размер на 5 265,00 лв. и лихви за забава в размер на 3860,92 лв.

По делото е допуснато и прието без възражения Заключение на ВЛ Ю. Д., кредитирано от съда като обективно и не оспорено от страните, в

което по отношение на процесната 2015г., съгласно изчисления посочени в Таблица 17, се установява следното: По въпрос 5: „Да бъде изчислен паричният поток за 2015 г. след решението на ДОДОП, като от началните парични средства в брой *бъде изваден оборотът от т. 4.(въпрос 4)*. Въз основа на тези изчисления да бъде пресметната данъчна основа и размер на данъчното задължение.“, ВЛ дава заключение: Оборотът на паричните средства по т. 4, *(въпрос 4)* за 2015 г. е приход 71 531,81 лв. разход 1 046,69 лв. салдо 70 547,12 лв. Оборотът на паричните средства по РЕШЕНИЕ № 1434/06.10.2023 г. на ДОДОП, лист 17 от делото за 2015 г. е приход 85 068,54 лв. разход 17 059,53 лв. С РЕШЕНИЕ № 1434/06.10.2023 г. на ДОДОП, лист 17 от делото, в частта на постъпленията за 2015 г. са включени общо 85 068,54 лв. в т.ч. (наличните парични средства към 01.01.2015 г. в размер на 61 915,66 лв. (42250,05 лв. в брой и 16 665,61 лв. по банкови сметки) и 22 801,06 лв. доходи от трудови правоотношения, както и доходи от лихви в размер на 351,82 лв. След изваждането от паричните средства след Решение № 1434/06.10.2023г. и оборота по т. 4, *(въпрос 4)* за 2015 г. се установява, че оборотите по т. 4 надвишават оборотите от Решение № 1434/06.10.2023 г. с 2 476,11 лв. ВЛ установява, по паричния поток данъчна основа в размер на 2 476,11 лв. и размера на данъчното задължение е 247,61 лева.

2. По отношение на задълженията за 2018 г., установени в РА и РД:

Установено е от приложената административна преписка, че в частта на постъпленията са включени наличните парични средства към 01.01.2018г. в размер на 112 944,62 лв. /42 600,54 лв. в брой и 70 344,08 лв. по банкови сметки/ и доходи в размер на 85 780,17 лв. /11 796,17лв. доходи от трудови правоотношения; 48 125,70 лв. + 6 300,00лв. доходи от продажба на автомобил; 19 558,30 лв. дарения от неговата майка/ от една страна, и от друга разходите в размер на 140 356,22 лв. /118 205,05 лв. разходи за придобиване и ремонт на автомобил: 6 300,00 лв. върната сума за отказана покупка на автомобилни гуми и джанти; 5 867,49 лв. върната сума на неговата майка; 2 110,52 лв. заплатени данъци; 7 873,25 лв. извършени разходи по банков път/, ведно с наличните парични средства към 31.12.2018 г. в размер на 67 269,07 лв. /29 818,39 лв. в брой и 37 450,68 лв.

По отношение на задълженията за 2018 г., изменени с Решение № 1434/06.10.2023г. на Директор Дирекция „ОДОП“, ЦУ на НАП С., предмет на съдебното производство, е изменен РА, в следния смисъл:

По отношение на съпоставката за 2018 г., ОДОП установява, че е допусната техническа грешка при изчисляване на разликата между наличните парични средства в началото на годината и доходите със разходите и наличните парични средства към края на годината. Превишението на разходите е със сумата от 8 900,50 лв., вместо 9 900,50 лв., или дължим данък 890,00 лв., вместо 990,00 лв. Според дадената от Столична община справка по партидата на лицето, за 2018 г., както правилно са отбелязали органите по приходите, заплатената сума за местни данъци и такси е в общ размер на 2 002,53 лв. За тази сума е прието, че същата не следва да се отнесе като разход на ревизираното лице, защото е заплатена от трето лице.

Решаващият орган ОДОП намира за неоснователни възраженията, че

парични средства в брой към 31.12.2018г. следва да се намалят. Доколкото самият жалбоподател в годината е получавал средства и съответно се е разплащал, решаващият орган е извършил следните изчисления :общо за годината; 48 550,54 лв. /декларираните парични средства в брой към 01.01.2018 42 600,54 лв. + изтеглени суми от банкомат в общ размер на 5 950,00 представените банкови извлечения/, от които платени 6 300,00 лв. ; наредени по личната банкова сметка 4 500,00 евро/8 801,24 лв., както и разходи на автомобила в общ размер на 3 921,68 лв., при което се получава разлика: несъществено превишение на разходени пари в брой. Така, крайната сума в брой е 29 527,62 лв. /декларираните в хода на ревизията 29 8129.77 лв./. След корекциите, при съпоставката на началната разполагаема сума 112 944,60 лв. и доходите в размер на 85 780,17 лв., с разходите 138 353,70 лв. /изчислените разходи в размер на 140 356,20 лв. - 2 002,52 данъци/ и крайната разполагаема сума в размер на 67 559,84 лв. административният орган е изменил РА, като е приел, че дължимият данък на основание чл. 48, ал. 1 от ЗДДФЛ, във връзка с ДОПК, е в размер на 718,87 лв., ведно с лихви за забава от датата на данъка 01.05.2019г. до 30.06.2023 г. в размер на 309,07 лв., вместо определения данък 990,00 лв., ведно с лихви 425,64 лв.

По делото е допуснато и прието без възражения Заключение на ВЛ Ю. Д., кредитирано от съда като обективно и не оспорено от страните, в което по отношение на процесната 2018 г., По въпрос 9, ВЛ дава заключение, че: Паричният поток след РЕШЕНИЕ № 1434/06.10.2023 г. *на ДОДОП, лист 17 от делото*, след като от наличните средства в брой се извадят платените в брой суми за върнатите джанти 6 300 лв. и 4500 лв. (внесената сума от М. А. Ю. става както следва: 187 924 лв. (198 724,79 лв. – 6300 лв. – 4500лв. = 187 924 лв.). В изготвен от ВЛ паричен поток за движение по разплащателната сметка, обективиран в Приложение 2 към ССЧЕ, за 2018г., ВЛ изчислява превишение на разходите за периода над приходите в размер 11.28 лв. по банкова сметка. Съдът не кредитира ССЧЕ в тази част, като намира, че са допуснати грешки при изчисленията и сумите, които е взело като налични ВЛ, поради което и изчисленията, направени от административния решаващ по отношение на задълженията за 2018 г., с Решение № 1434/06.10.2023г. на Директор Дирекция „ОДОП“, ЦУ на НАП С., следва да се приемат за правилно изчислени. Тези изчисления, въз основа на констатираното превишение на налични парични средства в брой и по банкови сметки, за които е прието, че са приходи /доходи/, с неустановен произход, биха могли да се квалифицират като приход, ако по безспорен и категоричен начин приходната администрация установи сумите на наличните парични средства в началото на процесния период. По делото са безспорно установени парични средства по банкови сметки, докато наличните парични средства в брой, са суми, които са посочени в обяснения на ревизираното лице /справка т. 8 от Писмено обяснение /л. 196-198 от делото/. По делото не са представени други доказателства, за действителното наличие на паричните средства в брой, поради което и не е установено от страна на ревизиращите в хода на ревизионното и съдебно производство, наличието на тези средства, от които всъщност се формира превишение на паричните средства в края на периода, което е прието за доход с неустановен произход.

От ответната страна в хода на съдебното производство на хартиен и магнитен носител са представени и приети доказателства за валидността на електронните подписи и връчвания по електронен път на издадените и връчени в хода на ревизионното производство документи, поради което и при липсата на оспорване, не се констатира нарушение на административнопроизводствените правила, обосноваващи отмяна на РА на това основание.

При така установеното от фактическа страна, съдът въз основа на събраните по делото доказателства и въз основа на приложимия закон, прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена от активно процесуално легитимирано лице, срещу подлежащ на обжалване акт, в предвидения от закона срок, поради което е допустима.

Ревизионният акт е издаден от компетентен орган по приходите на основание чл. 119, ал. 2 от ДОПК, след надлежно възложена ревизия съгласно чл. 112 и 113 от ДОПК. Изготвен е в предвидената в чл. 120 от ДОПК форма и съдържа необходимите реквизити, поради което и съдът намира обжалвания акт за валиден акт, издаден от компетентен орган. Мотивиран е подробно, като неразделна част от него е и ревизионният доклад, ведно с приложенията към него, където са подробно изложени фактическите констатации и съображения на ревизиращия екип.

На основание чл. 160, ал.1 от ДОПК, съдът разглежда спора по същество и когато приеме, че актът е незаконосъобразен на основанията, на което е издаден. В този смисъл следва да се тълкува и разпоредбата на чл. 170, ал. 1 от АПК по отношение на задълженото лице, което се явява заинтересувано да докаже благоприятни за него факти/решение № 12089/11.11.2008г по адм. дело № 7052/2008г на ВАС, решение № 15435/23.11.2011г. по адм.дело №2420/2011 на ВАС, решение по дело С-414/10г на СЕС от 29.03.2012г. и решение от 03.05.2012г. по дело С-520/10г на СЕС/. Съгласно чл.124 ал.2 от ДОПК в производството по обжалването на ревизионния акт при извършена ревизия по реда на чл.122 ДОПК фактическите констатации в него се смятат за верни до доказване на обратното, когато наличието на основанията по чл. 122, ал. 1 е подкрепено със събраните доказателства. Така установената презумпция за вярност на фактическите констатации е оборима и доказателствената тежест за това носи жалбоподателят. Следователно в производството по съдебно обжалване на РА издаден по реда на чл. 122 ДОПК, в тежест на органите по приходите е да установят основанията за извършване на ревизия при особени случаи, както и спазването на императивния процесуален ред за това, а в тежест на жалбоподателя е да установи при условията на пълно и насрещно доказване твърдените от него факти и обстоятелства, с които се опровергават фактическите констатации в акта. За да се приложи обаче презумпцията по чл. 124, ал.2 от ДОПК, фактическите констатации на които се позовават органите по приходите следва да са подкрепени от надлежни доказателства, в противен случай тежестта за опровергаването им не може да се възлага на ревизиращия субект.

Основанията за извършване на ревизия по особения ред са изрично

изброени от закона в разпоредбата на чл. 122, ал. 1, т. 1 – 8 от ДОПК. В конкретния случай, за да преминат към извършване на ревизия по особения ред, органите по приходите са приели, че са налице данни за „недеклариран доход“, за процесните периоди. В действителност както във фактическата част, така и при установяването на размера на дължимия данък, от страна на ревизиращите – не е посочена точно правната норма, като основание, за провеждането на ревизия по особен ред. Използвано е словосъчетанието „недеклариран доход“, като са приели, че е налице превишение на разходите, над приходите за процесните периоди и са определили данъчна основа и данък по реда на чл. 122, ал.2 от ДОПК. Никъде, за всички изследвани периоди и конкретно за тези предмет на съдебния спор -2015 и 2018г., не е налице точна и ясна квалификация на основанията за извършване на ревизия по особения ред. От таблиците, изготвени в РА, за 2015 и 2018г., се установява, че в действителност, се констатира превишения, изразяващи се в наличности на парични средства и суми по банкови сметки, а не е констатиран недостиг, изразяващ се в превишение на разходите над приходите, за процесните периоди. Не е взето предвид, и не е анализирано, че за 2015г. всички средства по сметки на ФЛ и налични такива, представляват средства за издръжка и обучение на ФЛ, дължими по смисъла на СК на лице, което се обучава. Същите средства за издръжка и обучение, са повратно тълкувани като доходи. Съдът намира, че при извършването на ревизията, както и в хода на съдебното производство от страна на ревизиращите органи не се установяват по безспорен и категоричен начин обстоятелства, визирани в разпоредбата на чл. 122, ал. 1, т. 2 от ДОПК, а именно : налице са данни за укрита доходи. В изпълнение на чл.122, ал.1 от ДОПК, органът по приходите може да приложи установения от съответния закон размер на данъка към определена от него по реда на ал. 2 основа, когато е налице едно от обстоятелствата изброени от т.1 до т.7 на алинея 1 от чл.122 на ДОПК. При настоящата ревизия, ревизиращите органи са приели за установени обстоятелства по чл.122, ал.1, т. 2, без да са събрали конкретни доказателства за наличието на такива доходи, източника им и др. По същество- са обложени частично налични парични средства, описани от самото ревизиращо лице, в негова обяснителна записка. В процесния случай, без да е установен по безспорен и категоричен начин, какъв е източника на тези средства, е прието, че те са приход, с неустановен произход. По делото са налице достатъчно доказателства, които водят до извод, че наличните парични средства, за процесните периоди, са предоставяни като издръжка или дарение от родителите на ревизираното лице, особено за началния период -2015г. Изначално от страна на ревизиращите органи, при определянето на наличието на обстоятелства по чл. 122, ал.1 от ДОПК, в противоречие с доказателствата по ревизионната преписка и с доказателствата по делото, определят, наличните парични средства и суми по банкови сметки на ревизираното лице за доходи от други източници. Този извод и квалификация на ревизиращите органи е погрешен и необоснован, като същия е в противоречие с доказателствата по делото, в т.ч. и с доказателствата събрани в ревизионното производство. Съдът, въз основа на становищата на страните, намира, че не е налице спор по фактите, установени в ревизионното

производство. Спорът е правен и се касае до наличието на предпоставките по чл. 122, ал. 1, т. 2 от ДОПК, а именно: налице са данни за укрита доходи, обосноваващи изначално провеждане на ревизия по особения ред на ФЛ и съответно извършеното облагане.

-По отношение на установения размер на данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за 2015г.:

Ревизията е извършена по особен ред, тъй като според ревизиращите са налице обстоятелствата по чл.122, ал.1, т.2 от ДОПК. Посочената правна норма регламентира хипотези на наличие на данни за укрита доходи, както и при получени доходи, които не съответстват на имущественото и финансовото състояние на лицето. В съответствие с чл. 170, ал.1 от АПК, приложим съгласно §2 от ДР на ДОПК административният орган трябва да установи съществуването на фактическите основания, посочени в него. В конкретния случай тази норма изисква в условията на пълно и главно доказване да бъде установено от ревизиращия екип, че са налице изброените по-горе обстоятелства. В процесния случай е осъществена ревизия по особен ред, без да са налице основанията за това. Не се установиха по безспорен и категоричен начин в хода на съдебното производство факти, които да определят ревизираното лице, като местно такова по смисъла на чл. 4 от ЗДДФЛ, за да е субект на ДОПК, съгласно проведената ревизия за процесния период от 2015г. Установено е безспорно по делото, че през юни 2013 г. М. Ю. е приет в колеж в Швейцария. Към този момент той не е навършил 18 години, току-що завършил средното си образование и без всякакъв трудов опит и получавани възнаграждения за труд. Издръжката му за живот, включена в таксите за колежа в Швейцария са поети от неговите родители, което се потвърждава от извършените им ревизии. Този факт е отразен в мотивите на обжалвания в настоящото производство ревизионен акт. До м. юни 2016 г. М. Ю. е студент, чийто единствени собствени доходи са стажантските възнаграждения за работа, осъществена в Швейцария, която правилата на колежа го задължават да извърши.

През 2014 г. М. Ю. има договор с Г. хотел Ю., получава възнаграждение за тази работа по банков път. При ревизията това възнаграждение не е признато, но с решението на ДОДОП са признати като доход 11 260, 05 шв. фр. и бакшиши в размер 15 800 шв. фр.

За спорната 2015 г. възнагражденията му от стажантски трудов договор със С. сървиз партнерс са признати при ревизията и включени в паричния поток за годината. Те са в размер на 22 801, 06 лв. и са получени изцяло по банков път. За същата 2015 г. при ревизията са определени спорните задължения за данък върху доходите на физически лица, които на практика са изчислени върху данъчна основа, представляваща средства на неговите родители и доходи, които попадат в режима на облагане по швейцарското законодателство. Безспорно е, че няма правно основание да се облагат с данък средствата за издръжка, изпращани в Швейцария от неговите родители.

Спорът за 2015 г. е относно получените доходи от стажове. Съществен порок на ревизията е, че не е взет под внимание фактът, че за периода 2014 г. – 2016 г. центърът на жизнените интереси на М. Ю. е в Швейцария. Той учи,

работи и живее в Швейцария. По делото е приет като част от данъчната преписка документ за самоличност на чужденец, от който е видно, че е влязъл в Швейцария на 06.07.2013 г. и разрешителното му за пребиваване е валидно до 30.06.2016 г. Прието е също така уверение за студент, издадено от С. Р. колеж, Швейцария, от което е видно, че за периода от 08.07.2013 г. до 17.06.2016 г. е записан за студент, като в продължителността на обучението са включени 2 практики. Приета е и диплома за завършено образование от 17.06.2016 г.

В хода на ревизията са дадени писмени обяснения, че за периода от 2013 г. до 2016 г. центърът на жизнените му интереси е Швейцария. На стр.7 от доклада в т.3 изрично е посочено, че такива обяснения са представени по електронен път. Въпреки това тези обстоятелства не са взети предвид, което води до неправилно третиране на получените доходи от дейността на стажант в Швейцария като доходи от дейност в България. Аналогично в решението на ДОДОП са анализирани събраните доказателства и е заключено, че е местно лице на България, като аргументите касаят само 2016 г. Анализ относно спорната в настоящото производство 2015 г. не се съдържа в решението.

Въз основа на изложеното и установените факти по делото, съдът прави извод, че ревизираното лице, изцяло попада в обхвата на чл.4, ал.5 от ДОПК и не е местно данъчно задължено лице за 2015г. Въз основа на това всички анализи, парични потоци в РА, РД и Решението на ОДОП, са неотнормими към данъчното облагане в Република България. За процесната 2015г. по отношение на възнагражденията, получени от стаж в Швейцария, е приложима Спогодба за избягване на двойно данъчно облагане между България и Швейцария, ратифицирана със закон, приет на 26.02.2013 г., обн. В ДВ, бр.23 / 2013 г. в сила от 18.10.2013 г., имаща приоритет пред вътрешното законодателство съгласно изричния текст на чл.75 от ЗДДФЛ. Настоящият случай покрива фактическия състав на чл.20 от спогодбата, наречен „Студенти“. Налице са плащания, получени за издръжка, образование или стаж. Получени са от студент, който е бил непосредствено преди пристигането си в Швейцария местно лице на България. Лицето се намира в Швейцария единствено с цел образование или стаж. Тези доходи „не се облагат с данък в тази държава /Швейцария/, при условие, че тези плащания са от източници извън тази държава. В случая доходите са от източник в Швейцария, поради което по аргумент на противното се облагат в Швейцария. Считаю, че получените доходи законосъобразно са обложени в Швейцария на основание чл.15, ал.2 от СИДДО между България и Швейцария. От приетия по делото трудов договор от 24.11.2014 г. със С. сървиз партнерс е видно, че от месечното възнаграждение на М. Ю. се удържат при източника данъци и осигуровки, поради което получаванети от него суми по банковата му сметка са чист доход след облагане. Тъй като тези доходи са обложени в Швейцария, те не подлежат на облагане с данък и в България. Противното би означавало двойно данъчно облагане.

В хода на ревизията са представени доказателства, че към периода на престоя на М. Ю. в Швейцария той е разполагал с номер от техните данъчни и осигурителни власти, а именно 756.4873 6908.34 и този номер се посочва в документите, касаещи получаваните от него доходи в Швейцария. В мотивите

на акта е посочено, че не са представени доказателства, че лицето е местно за Швейцария и че доходите са обложени в тази държава, както и че спогодбите за избягване на двойно данъчно облагане не се прилагат директно, а всяко лице следва да приложи процедурата, регламентирана в дял втори, раздел III от ДОПК, като за прилагане на спогодбата трябва да бъдат изпълнени условията по чл.135 – 142 от ДОПК. Нормите на чл.135 – 142 от ДОПК се намират в глава 16 Особени производства, раздел III Процедура за прилагане на спогодбите за избягване на международното двойно данъчно облагане на доходите и имуществото на чуждестранни лица. Видно от заглавието на раздела тези правила за доказване се отнасят за доходи на чуждестранни лица. Тези доходи обаче трябва да са от източник в България, което е изрично посочено в нормата на чл.136, т.2 от кодекса. Тъй като спорните доходи не са получени в България, не е налице задължение да бъдат удостоверени пред българските данъчни власти обстоятелствата по чл.136 от кодекса. В тежест на жалбоподателя е да докаже обстоятелствата, че е бил студент в Швейцария и че е получавал доходи в Швейцария, което е безспорно установено в хода на ревизионното и съдебното и ревизионно производство.

Въз основа на изложеното, с оглед на факта, че за процесната 2015г., ревизираното лице попада в обхвата на чл. 4, ал.5 от ЗДДФЛ, и като такава не е адресат на местни данъчни задължения, съдът намира за необходимо да отбележи, че, макар и правилни изводите на ревизиращите органи и административни орган Директор Дирекция ОДОП, по отношение на възражението за изтекла погасителна давност за 2015г., същите се явяват неотнормирани по отношение на ревизираното лице за 2015г., доколкото същото за този период не субект и носител на данъчни задължения за Република България, по изложените по горе аргументи. Въз основа на изложеното, за процесната 2015г., ревизираното лице не е данъчен субект за Република България и проведената ревизия е в противоречие с административно-производствените правила и материалния закон, поради което и РА, в оспорената част за 2015г., като незаконосъобразен следва да бъде отменен.

-По отношение на установения размер на данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за 2018г.:

Установено е в хода на ревизионното съдебно производство, че Таблицата с паричния поток за 2018г., изчислен при ревизията, се намира на стр. 18 от ревизионния доклад и включва: Приходна част – колона 3 и 4: 42 600, 54 – налични парични средства в брой към 31.12.2015 г.; 70 344, 08 – налични парични средства към 31.12.2015 г; 11 796, 17 – доходи от трудови правоотношения; 48 125, 70 – доходи от прехвърляне на имущество / автомобил/; 19 558, 30 – други източници на средства; 6 300 - получени суми от вземания от трети лица;198 724, 79 – Сбор на приходната част – общо приходи.Разходна част – колони 5 и 6: 29 818, 39 – налични парични средства в брой към 31.12.2018 г.;37 450, 68 – налични парични средства в банкови сметки към същата дата;118 205, 05 – разходи за придобиване на МПС;12 167, 40 – платени суми по задължения към трети лица; 2 110, 52 – разходи за данъци; 7 873, 22 – други разходи.207 625, 29 – Сбор на разходната част.

При сбируване на приходната и разходната част на паричния поток при ревизията е получен недостиг на парични средства в размер на 9 900, 50 лв., който е приет за данъчна основа и на основание чл.48, ал.1 от ЗДДФЛ, във връзка с чл.122, ал.1 от ДОПК е определено задължение в размер на 990 лв.

С решение № 1434/06.10.2023г. е установено, че превишението е неправилно изчислено, като същото е в размер на 8 900, 50 лв. С решението е намалена разходната част, като разходите за данъци от 2 110, 52 лв. са намалени на 269, 02 лв. След решението сборът на разходната част е 205 913 лв. Сборът на приходната част остава непроменен в размер на 198 724, 79 лв. При сбируване на двете числа се получава недостиг на средства в размер на 7 188, 75 лв., който е приет за данъчна основа и е определен данък в размер на 718, 87 лв.

От мотивите на ревизионния доклад е видно, че в приходната част на паричния поток са включени доходи от трудови правоотношения 11 796, 17 лв., доходи от продажба на лек автомобил в размер на 48 125, 70 лв., дарение от майката в размер на 19 558, 30 лв., получени и върнати суми в размер на 6 300 лв. Всички суми са получени по банков път и са безспорни.

От друга страна от таблицата за 2018г. на доклада е видно, че са върнати 6 300 лв. в брой във връзка със закупените и върнати джанти на автомобила / в ред 20, колона 5 са отразени 12 167, 40 лв., представляващи сбор между 6 300 лв. и 5867, 49 лв. = 3000 евро, представляващи върнат по банков път заем на майката./ .

От банковата сметка на М. в евро BG41 UNCR7002521531113 е видно, че на каса на 14.03.2018 г. са внесени 4 000 евро, а на 06.12.2018 г. са внесени 4 500, 26 евро. Това са извършени плащания в брой, които формират наличните парични средства в банковите сметки към 31.12.2018 г., които са в размер на 37 450, 68 лв.

Декларираната сума 1500 евро, 8 000 шв. фр. и 13 000 лв. с равностойност 29 818, 39 лв. / ред първи, колона 6 на паричния поток/ е послужила за извършване на плащанията в брой 6300 лв. + 12 323, 46 лв./4500, 26 Е + 4000 Е при курс 1, 9558/ = 18 623, 46 лв. Тъй като тази сума е включена в паричния поток в разходната му част на ред 20 и на ред ред 2, с нея трябва да бъде намалена разполагаемата сума в брой към 31.12.2018 г. За целта от 205 913 лв. /разходната част след решението на ДОДОП трябва да се извадят 18 623, 46 лв. Резултатът е 187 289, 54 лв., представляваща разходната част на паричния поток след направените преизчисления. Съпоставката с приходната част след решението на ДОДОП в размер на 198 724, 79 лв. показва, че приходната част надвишава разходната с 11 4335, 25 лв., поради което не е налице недостиг, който да формира данъчна основа за облагане с данък по чл.122 от ДОПК. Тези факти са установени и в ССЧЕ, касае се за неправилно третиране от страна на ревизионните органи на приходи и разходи. Наличните парични средства в началото и в края на периода и тези по банков път за 2018г.-не са приходи, още повече, че не са налице доказателства, чрез пълно и главно доказване, че същите са такива. В процесния случай, не се констатира превишение на разходите над приходите, т.е. недостиг, напротив, констатира се наличие на оборотни средства, над разходите, поради което, не се констатира обстоятелствата и

предпоставките посочени в РА, РД и изменени с решението на компетентния административен орган.

Съдът намира, че при извършването на ревизията, както и в хода на съдебното производство от страна на ревизиращите органи не се установяват по безспорен и категоричен начин обстоятелства, визирани в разпоредбата на чл. 122, ал. 1, т. 2 от ДОПК, а именно: налице са данни за укрити доходи. В изпълнение на чл.122, ал.1 от ДОПК, органът по приходите може да приложи установения от съответния закон размер на данъка към определена от него по реда на ал. 2 основа, когато е налице едно от обстоятелствата изброени от т.1 до т.7 на алинея 1 от чл.122 на ДОПК. При настоящата ревизия, ревизиращите органи са приели за установени обстоятелства по чл.122, ал.1, т. 2 от ДОПК. Ревизиращите органи повратно са приели наличните парични средства, за доходи, без да са изследвали източника на тези средства, които са по същество издръжка от възходящи и дарения на парични средства на низходящ по права линия, които неправилно са квалифицирани като доход. Съдът намира, че при извършването на ревизията, както и в хода на съдебното производство от страна на ревизиращите органи не се установяват по безспорен и категоричен начин обстоятелства, визирани в разпоредбата на чл. 122, ал. 1, т. 2 от ДОПК, а именно : налице са данни за укрити доходи. В изпълнение на чл.122, ал.1 от ДОПК, органът по приходите може да приложи установения от съответния закон размер на данъка към определена от него по реда на ал. 2 основа, когато е налице едно от обстоятелствата изброени от т.1 до т.7 на алинея 1 от чл.122 на ДОПК. При настоящата ревизия, оглед доказателствената тежест, която носят, ревизиращите, не успяха да установят чрез главно и пълно доказване наличието на която и да е от предпоставките на чл.122 от ДОПК, поради което и съдът прави извод, че процесният РА е незаконосъобразен, като издаден в противоречие с административно производствените правила и противоречие с материалния закон.

Въз основа на изложеното, съдът прави извод, че ревизиращите органи повратно са анализирали фактите установени в ревизионното производство, като са достигнали до изводи необосновани и противоречащи на материалния закон, които в процесния случай елиминират наличието на предпоставките по чл. 122, ал.1 от ДОПК и на това основание, РА, в оспорената му част е незаконосъобразен като необоснован и противоречащ на материалния закон.

При този изход от делото и направено искане за присъждане на съдебно-деловодни разноски жалбоподателят има право на съдебно-деловодни разноски, които съгласно приложен списък и доказателства към него възлизат в общ размер на 2810 лв., в т.ч. ДТ-10 лв., възнаграждение за ВЛ-1500 лв. и адвокатско възнаграждение-1300 лв., които следва да се заплатят от ответната страна.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 160 от ДОПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по Жалба на М. А. Ю., ЕГН: [ЕГН], с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], вх. А, ет. 5, ап. 22, **Ревизионен акт /РА/**

№Р-22221720007500-091-001 от 30.06.2023г., издаден от М. Й. С. - орган, възложил ревизията и Б. В. М. - ръководител на ревизията, *в частта изменена* с Решение № 1434/06.10.2023г. на Директор Дирекция „ОДОП“, ЦУ на НАП С., с който са установени задължения за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица /ЗДДФЛ/, - за 2015 г., е определен данък в размер на 3 283,67 лв. и лихви за забава в размер на 2 407,97 лв.; - за 2018 г., е определен данък в размер на 718,87 лв. и лихви за забава в размер на 309,07 лв., *като незаконосъобразен.*

ОСЪЖДА Национална агенция за приходи-Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С., ЦУ на НАП, **да заплати** на М. А. Ю., ЕГН: [ЕГН], с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], вх. А, ет. 5, ап. 22, сумата от 2810 лв. /две хиляди осемстотин и десет лева/, *представляващи съдебно-деловодни разноски в производството.* Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок от връчване на преписи на страните.

СЪДИЯ: